

Publicerad 2011-12-06 11:23 av BjörnSöderlund

Så mycket att ge , så lite jag får ge

För varje morgon , för varje natt

Kramas gnistan i mig alltmer matt

Gjort de till en konst att dölja alla spår

Så jag slipper förklara när jag faller nästa tår

Det är en ynnest att sanningsenligt utåt le

Oftare det bara är de jag vill få er att se

Vill bara skrika så allt de onda kommer ut

Drömmar om att falla snabbt för att njuta av dess slut

Fylld av kärlek som jag inte någon vågar ge

vem är stark nog att stanna hos mig

När de sorgen inuti mig en gång får se

Håller endast ut nu för att kunna finna dig

De enda lilla hoppet jag idag äger

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren BjörnSöderlund med Poeter.se id #26060 innehar upphovsrätten